

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Delegatura w Lublinie
20-079 Lublin, ul. Dolna 3-go Maja 5
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

Lublin, dnia 24 sierpnia 2006r.

RLU – 411- 24/05/PM

DECYZJA NR RLU 20/2006

- I. Na podstawie art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2005r. Nr 244 poz. 2080) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r. Nr 18 poz. 172 zmiany: Dz. U. z 2003r. Nr 6 poz. 68), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek Polskiej Izby Przedsiębiorców Branży Pogrzebowej z siedzibą w Warszawie, przeciwko PGK z siedzibą w S,
- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:
- uznaje się za ograniczającą konkurencję praktykę** PGK z siedzibą w S polegającą na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku usług cmentarnych na cmentarzu komunalnym w S poprzez uniemożliwianie przedsiębiorcom pogrzebowym prowadzącym działalność pogrzebową, wykonywania, na terenie cmentarza komunalnego w S, takich czynności jak: kopanie i zasypywanie grobów, dokonywanie pochówków i ekshumacji, co stanowi naruszenie art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 w/w ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przeciwdziałając ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji na lokalnym rynku usług pogrzebowych oraz
- stwierdza zaniechanie jej stosowania** z dniem 1 grudnia 2005r.
- II. Na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005r. Nr 244 poz. 2080), stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r. Nr 18 poz. 172 zmiany: Dz. U. z 2003r. Nr 6 poz. 68),
- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:
- nakłada się na PGK z siedzibą w S karę pieniężną** w wysokości **25.000,00 zł.** (słownie: dwadzieścia pięć tysięcy 00/100 złotych), płatną do budżetu państwa, **w związku z dopuszczeniem się naruszenia zakazu określonego**

w art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 w/w ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Uzasadnienie

W dniu 21.11.2005r. wpłynął do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie (dalej: Prezes Urzędu lub organ antymonopolowy), wniosek od Polskiej Izby Branży Pogrzebowej z siedzibą w Warszawie o wszczęcie postępowania antymonopolowego przeciwko PGK z siedzibą w S. Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002r. Nr 18, poz. 172 ze zm.) w/w wniosek został przekazany do rozpatrzenia do Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie.

Wnioskodawca zarzucił PGK z siedzibą w S naruszenie „*przepisów art. 8 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów*” (dalej: ustawa antymonopolowa) poprzez „*ograniczenie wolnej konkurencji w sferze usług pogrzebowych tj. usług kopania grobów i dokonywania pochówków, ekshumacji itp. i ustanowienie wyłączności na ich wykonywanie dla własnego zakładu pogrzebowego*”.

Ponieważ analiza wniosku i załączonych do niego dokumentów dała podstawę do przyjęcia, że w opisanej sprawie nastąpiło naruszenie przepisów w/w ustawy antymonopolowej, w dniu 19 grudnia 2005r. zostało wszczęte postępowanie antymonopolowe pod zarzutem nadużywania przez PGK z siedzibą w S (dalej: PGK) pozycji dominującej na rynku administrowania cmentarzem komunalnym w S co mogło stanowić naruszenie art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 w/w ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Organ antymonopolowy ustalił, co następuje:

Na terenie Miasta S znajduje się 6 czynnych cmentarzy w tym 1 cmentarz komunalny będący własnością PGK. Regulamin cmentarza komunalnego jak również cennik na usługi cmentarne i pogrzebowe ustalany jest więc w drodze zarządzeń Spółki. Poza administrowaniem cmentarzem komunalnym w S, PGK prowadzi między innymi działalność polegającą na transporcie zwłok z trumną do grobu, pochówku zwłok w nowym grobie ziemnym wraz z jego wykopaniem i zakopaniem, pochówku zwłok w grobie murowanym, przygotowaniu zwłok do pogrzebu, organizacja pogrzebu itp. czyli prowadzi działalność pogrzebową. Oprócz PGK działalność pogrzebową na cmentarzu komunalnym w S prowadzili również inne przedsiębiorstwa branży pogrzebowej między innymi: „H” s.c. z siedzibą w S, „H” PHU z siedzibą w P.

Jako załącznik do wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego wnioskodawca przedstawił, dowód w postaci, pisma PGK z dnia 11.07.2005r. skierowanego do niego, w którym administrator cmentarza komunalnego wprost stwierdza, że „*nie zezwala innym przedsiębiorcom pogrzebowym oraz bezpośrednio klientom na kopanie grobów ziemnych i ich zasypywanie, ponieważ wcześniej gdy zezwalaliśmy na takie praktyki dochodziło do wielu*

nieprawidłowości Kopanie grobów ziemnych bezpośrednio przez grabarzy PGK zapobiega tym nieprawidłowościom”.

W toku postępowania antymonopolowego PGK przyznało (pismo z dnia 13.03.2006 do Prezesa Urzędu), że wprowadziło zakaz kopania grobów i ich zasypywania „*przez wszystkich za wyjątkiem grabarzy zatrudnionych przez Spółkę*”, swoje stanowisko PKG wywodzi z faktu, że jest właścicielem cmentarza i w pełni samodzielnie prowadzi działalność na jego terenie tak w zakresie usług cmentarnych jak i pogrzebowych. Jako podstawę prawną w/w decyzji PGK podał art. 140 kodeksu cywilnego. Z dodatkowych wyjaśnień PGK wynika, że wprowadzony zakaz obowiązywał od 1999r. kiedy to doszło do pochowania zwłok przez innego przedsiębiorcę, na terenie już zarezerwowanym dla innej osoby, a praktyka ta została zaniechana z dniem 1 grudnia 2005r. Od tej chwili PGK umożliwia wszystkim kopanie i zasypywanie grobów, zapewniając bieżący nadzór nad tymi czynnościami swoich pracowników i pobierając za to stosowne opłaty. (Wprowadzenie tych opłat jest przedmiotem odrębnego postępowania wczętego z urzędu przez organ antymonopolowy). Dodatkowo PGK podniosło, że nie posiada pozycji dominującej na rynku usług pogrzebowych oraz cmentarnych ponieważ ilość pochówków na cmentarzu komunalnym w S nie przekracza 15% ilości zgonów mieszkańców S w ostatnich latach.

Zaniechanie stosowania zakazu kopania i zasypywania grobów, przez innych przedsiębiorców pogrzebowych niż PGK, na cmentarzu komunalnym w S z dniem 1 grudnia 2005r. zostało potwierdzone przez wnioskodawcę w piśmie do Prezesa Urzędu z dnia 4 maja 2006r.

Po ustaleniu stanu faktycznego, organ antymonopolowy zważył, co następuje:

I. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów znajduje zastosowanie wówczas, gdy wymaga tego interes publiczny. Wynika to z treści art. 1 tej ustawy, wedle którego ustawa ta określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowanej w interesie publicznym. Przedmiotem ochrony na podstawie przepisów niniejszej ustawy nie może być zatem interes jednostki, czy też grupy, ale interes ogólnospołeczny, którym jest zapewnienie właściwych warunków funkcjonowania rynku. Ingerencja organu antymonopolowego jest zatem uzasadniona, gdy określone zachowanie dotyka szerszego kręgu uczestników rynku, prowadząc do negatywnych zjawisk w jego funkcjonowaniu. Należy zauważyć, iż w niniejszej sprawie skutki zachowania PGK dotykały przedsiębiorców prowadzących działalność pogrzebową na terenie cmentarza komunalnego w S., ale mogły one również dotyczyć innych potencjalnych przedsiębiorców zamierzających prowadzić tam działalność. PGK zakazując kopania i zasypywania grobów na terenie w/w cmentarza wpływała na stan konkurencji na rynku lokalnym poprzez jego ograniczenie. Każde zaś ograniczenie konkurencji jest objawem naruszenia interesu publicznie – prawnego. Powyższy pogląd został wyrażony w orzecznictwie, Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 26.02.2004r. (sygn. III SK 2/04) stwierdził, że naruszenie indywidualnego interesu nie wyklucza

dopuszczalności równoczesnego uznania, że dochodzi do naruszenia interesu zbiorowego „jeżeli indywidualne pogwałcenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów mogłoby w jakikolwiek sposób prowadzić do ustanowienia lub utrwalenia monopolistycznych praktyk rynkowych które wywołują lub mogą wywołać zakazane skutki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy antymonopolowej zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców.

W świetle powyższego przepisu, do uznania określonej praktyki przedsiębiorcy za ograniczającą konkurencję niezbędne jest stwierdzenie, iż przedsiębiorca posiada pozycję dominującą na rynku właściwym, stosując praktyki określone w art. 8 ust. 2 tejże ustawy.

Określenie „rynek właściwy” należy rozumieć – zgodnie z treścią art. 4 pkt 8 ustawy antymonopolowej – jako rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty (rynek produktowy) oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i kosztów transportu, panują zbliżone warunki konkurencji (rynek geograficzny).

Określenie „pozycji dominującej” definiuje art. 4 pkt 9 ustawy antymonopolowej, wedle którego pod pojęciem tym należy rozumieć pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów, przy czym domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%.

PGK prowadzi działalność na dwóch rynkach lokalnych ograniczonych do terenu cmentarza komunalnego w S. Są to: rynek usług pogrzebowych oraz rynek usług cmentarnych. Na rynku usług cmentarnych, gdzie prowadzona jest działalność administrowania cmentarzem posiada pozycję monopolistyczną. Natomiast na rynku usług pogrzebowych, prowadzi ona swoją działalność w warunkach konkurencji.

W ocenie organu antymonopolowego o wyborze cmentarza w niewielkim stopniu decydują elementy konkurencji pomiędzy administratorami poszczególnych cmentarzy. Wybór cmentarza jest w sposób istotny determinowany szczególnymi względami – wolą osoby zmarłej, wyznaniowym charakterem cmentarza, istnieniem grobów bliskich, prestiżem cmentarza itp. Pogląd ten potwierdza ugruntowane już orzecznictwo Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w tym zakresie (np. uzasadnienie do wyroku z dnia 14.07.1999 r., sygn. akt XVII Ama 28/99). Lokalnym rynkiem usług cmentarnych jest zatem – ze względu na powyższą specyfikę – każdy cmentarz z osobna.

Nie można zatem podzielić argumentacji PGK, iż nie dopuszcza się ona nadużywania pozycji dominującej na rynku usług cmentarnych, z uwagi na to, że jej nie posiada.

W niniejszej sprawie rynkiem właściwym produktowo jest rynek świadczenia usług cmentarnych na terenie cmentarza komunalnego w S., gdzie PGK posiada pozycję monopolistyczną, która jest kwalifikowaną postacią pozycji dominującej, na w/w rynku.

Tym samym działania PGK na w/w rynku właściwym, mogą podlegać ocenie w świetle przepisów ustawy antymonopolowej.

Posiadanie pozycji dominującej samo przez się nie stanowi naruszenia prawa. Naruszeniem takim jest natomiast nadużywanie pozycji dominującej, które stanowić może zakazaną praktykę ograniczającą konkurencję wówczas, gdy zachowanie przedsiębiorcy mającego pozycję dominującą na rynku właściwym narusza przepisy ustawy antymonopolowej.

Nadużyciem pozycji dominującej z art. 8 ust. 2 pkt 5 w/w ustawy jest przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji. Oznacza, to iż działania dominanta mogą powodować skutki antykonkurencyjne. Dla stwierdzenia wymienionej wyżej praktyki ograniczającej konkurencję muszą zostać spełnione łącznie wszystkie przesłanki wynikające z ustawy, a mianowicie:

- posiadanie przez przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku krajowym lub lokalnym,
- nadużywanie pozycji dominującej na rynku poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

Posiadanie pozycji dominującej przez PGK na rynku właściwym zostało wykazane powyżej. Zajmując pozycję monopolistyczną na lokalnym rynku administrowania cmentarzem komunalnym w S oddziałuje na inne rynki produktowe, w tym przypadku na rynek usług pogrzebowych.

„Skutek praktyki lub zagrożenie nim nie musi ujawniać się na rynku, na którym przedsiębiorca posiada pozycję dominującą. W przypadku gdy prowadzi on działalność gospodarczą na kilku rynkach, z których tylko niektóre są przez niego zdominowane, może on mieć możliwość wywierania nacisku na uczestników rynków niezdominowanych jeżeli na rynku zdominowanym występują między nim, a tymi uczestnikami relacje zależności.” (E. Modzelewska - Wąchal, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów - komentarz*, Warszawa 2002 str. 97).

Taka sytuacja ma miejsce w przedmiotowej sprawie, gdzie siła rynkowa PGK na w/w rynku właściwym wywiera bezpośredni skutek na rynku działalności pogrzebowej.

W tym przypadku decydującym jest fakt, iż na cmentarzu komunalnym PGK posiada pozycję monopolistyczną – jako właściciel i administrator cmentarza. Działając jednocześnie na rynku usług pogrzebowych, dzięki posiadanej władzy rynkowej – tj. wyłączności na usługi cmentarne na cmentarzu komunalnym – może wręcz kształtować rynek usług pogrzebowych.

W niniejszej sprawie należy rozstrzygnąć, czy PGK miało jakiegokolwiek umocowania prawne do wprowadzenia zakazu prowadzenia pewnych rodzajów działalności przedsiębiorcom pogrzebowym na terenie administrowanego przez siebie cmentarza.

Zdaniem organu antymonopolowego, PGK nie miało żadnych podstaw prawnych do wprowadzenia zakazu w/w działalności innym przedsiębiorcom. Stosownie do art. 140 Kodeksu cywilnego, w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego właściciel może z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno – gospodarczym przeznaczeniem swego prawa, a w szczególności może pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. Tytuł własności nie może sam przez się uzasadniać stosowania praktyk monopolistycznych. Treść prawa własności ma bowiem swoje granice, na co wyraźnie wskazuje powołany przepis. Ustawa antymonopolowa jest natomiast jednym z tych aktów normatywnych, do których odsyła art. 140 kc dla określenia granic wykonywania przez właściciela swego prawa (*por. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 20 września 1995r. sygn. Akt XVII Amr 28/95*)

W niniejszej sprawie mamy do czynienia z sytuacją, gdy na rynku usług pogrzebowych – funkcjonującym na zasadach konkurencji – występuje jeden podmiot, mogący wykonywać wszystkie czynności pogrzebowe oraz pozostali przedsiębiorcy, którzy nie mogą dokonywać pełnego zakresu usług. PGK wykorzystując swoją władzę rynkową na w/w rynku właściwym, wpływa na rynek usług pogrzebowych, poprzez wprowadzenie w/w zakazu przeciwdziałając ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju na tym rynku konkurencji jako takiej.

Mając powyższe na uwadze, organ antymonopolowy uznał, że ograniczanie konkurencyjnym zakładom pogrzebowym dostępu do wykonywania pełnego zakresu usług pogrzebowych na cmentarzu komunalnym w S., co – w istniejącym stanie faktycznym – oznaczało w praktyce uniemożliwienie wykonywania usług pogrzebowych, stanowi nadużycie pozycji dominującej na lokalnym rynku świadczenia usług cmentarnych, w sposób określony w art. 8 ust. 1 i 2 pkt 5 ustawy antymonopolowej.

Rynek usług pogrzebowych posiada istotne znaczenie gospodarcze i dostęp do niego powinni mieć na równych prawach wszyscy jego uczestnicy. W rozpatrywanej sprawie trudno mówić o działaniu praw konkurencji na lokalnym rynku usług cmentarnych na terenie cmentarza komunalnego w S, skoro mamy do czynienia z uprzywilejowaną pozycją jednego zakładu (PGK) oraz ograniczonymi możliwościami świadczenia pełnego zakresu usług przez pozostałe zakłady pogrzebowe z terenu S. i okolicy. Jednocześnie zachowanie PGK, przeciwdziałające rozwojowi konkurencji na rynku usług pogrzebowych narusza także interesy konsumentów, którymi w rozumieniu art. 4 pkt 11 ustawy antymonopolowej – są rodziny osób zmarłych, zlecające wykonanie usługi pogrzebowej. Konsumentom nie mogą dokonywać swobodnego wyboru przedsiębiorcy pogrzebowego, gdyż kierując się bezpośrednio do PGK, otrzymują oni pełen zakres usług – wykonywany przez jednego przedsiębiorcę (PGK).

Biorąc pod uwagę wyżej wymienione okoliczności, należy uznać iż zostały spełnione przesłanki wymienione w art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Prowadzone postępowanie antymonopolowe potwierdziło zarzuty sformułowane we wniosku o jego wszczęcie. PGK potwierdziło stosowanie w/w praktyki oraz jej zaniechanie z dniem 1 grudnia 2005r. Wnioskodawca również potwierdził zaniechanie stosowania praktyki o której mowa w niniejszej decyzji.

Wobec powyższego, znalazł zastosowanie przepis art. 10 ust. 1 i 2 ustawy antymonopolowej, który stanowi, że w przypadku, gdy zachowanie rynkowe przedsiębiorcy przestało naruszać zakazy określone w art. 8, Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za ograniczającą konkurencję i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania

Mając powyższe na uwadze organ antymonopolowy orzekł jak w pkt I sentencji.

II. Na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu określonego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścili się naruszenia zakazu określonego w art. 5, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 6 ust. 1 i art. 7, lub naruszenia zakazu określonego w art. 8 tej ustawy.

W rozpatrywanej sprawie organ antymonopolowy uznał, że PGK nadużyło pozycji dominującej poprzez działania, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy antymonopolowej. W związku z tym znajduje zastosowanie przytoczony wyżej przepis dotyczący nałożenia kary.

Ustalając wymiar kary organ antymonopolowy wziął pod uwagę, to że praktyki stosowane przez PGK mają charakter antykonkurencyjny, polegają na wykorzystaniu siły rynkowej spółki w celu wyeliminowania konkurentów z lokalnego rynku działalności pogrzebowej, zapewniając zdecydowanie uprzywilejowaną pozycję rynkową samej sobie. Stosowanie przez PGK w/w praktyki ograniczającej konkurencję doprowadziło do uzyskania, wymiernych korzyści w postaci osiągniętych przychodów z działalności pogrzebowej, zakazanej dla innych przedsiębiorców. Miarkując karę organ antymonopolowy wziął pod uwagę, że praktyki stosowane przez PGK miały ograniczony terytorialnie zasięg oddziaływania oraz, że praktyka ta została zaniechana. Jednocześnie wzięto pod uwagę możliwości finansowe skarżonego przedsiębiorcy (strata na działalności operacyjnej i strata netto za 2005r.).

Prezes Urzędu uznał za celowe nałożenie na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej. Analizując kwestie winy PGK, należy stwierdzić, że jako przedsiębiorca o wieloletnim doświadczeniu, powinien sobie zdawać sprawę, że podejmowanymi decyzjami nie może ograniczać konkurencji na obszarze swojej działalności. Dlatego też nałożenie kary pieniężnej ma na celu podkreślenie winy tego przedsiębiorcy i naganności stosowanych przez niego praktyk, które zakłóciły zasady konkurencji na rynku. Jedynymi środkami przesądzającymi o fakcie czy dany przedsiębiorca jest obecny na danym rynku, w przypadku gdy spełnia warunki wynikające z obowiązujących przepisów, powinny być mechanizmy rynkowe, a nie decyzje innych przedsiębiorców.

PGK podało, że jej przychód z działalności gospodarczej w 2005r. wyniósł [tajemnica przedsiębiorstwa] zł., oznacza to, że maksymalna wysokość nałożonej kary może wynieść [tajemnica przedsiębiorstwa] zł.

Jednocześnie PGK podało, że przychody osiągnięte w 2005r. z tytułu kwestionowanej praktyki, wyniosły [tajemnica przedsiębiorstwa] zł. Zdaniem Prezesa Urzędu właśnie przychody osiągnięte z tej działalności winny wpłynąć na wymiar nałożonej kary.

W niniejszej sprawie organ antymonopolowy nałożył na PGK karę pieniężną w wysokości **25.000,00 zł.** (słownie: dwadzieścia pięć tysięcy 00/100 złotych), czyli ok. [tajemnica przedsiębiorstwa] % przychodów uzyskanych z działalności zakazanej dla innych przedsiębiorców. Kwota ta stanowi [tajemnica przedsiębiorstwa] ● % maksymalnej kwoty, w wysokości której organ antymonopolowy mógł nałożyć na PGK.

Zgodnie z art. 105 ust. 4 ustawy antymonopolowej karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów :

NBP O/O Warszawa nr 51101010100078782231000000.

Od niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 1 pkt 1 i § 2 k.p.c. przysługuje Stronom odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia decyzji.

Otrzymuje:

**Polska Izba
Przedsiębiorców Branży Pogrzebowej
Ul. Modzelewskiego 35 lok. U-III
02-679 Warszawa**

PGK w S.

a/a

*Z up. Prezesa UOKiK
Dyrektor Delegatury
w Lublinie
Ewa Wiszniowska*